

Hans Alf Gallery. Anders Scrmn. Modern Love.

Fredag d. 26. oktober åbner Anders SCRMN Meisners nye udstilling MODERN LOVE, som er kulminationen på flere års intensivt arbejde i atelierets ensomhed, hvor han har søgt at oversætte sit karakteristiske univers til lærredet, efter i mange år udelukkende at have arbejdet på papir.

Alle, der har fulgt Anders SCRMN Meisner, siden han i 2012 debuterede hos Hans Alf Gallery, ved, at den unge kunstners sælsomme univers har været båret af et fortløbende mellemværende med papiret. I starten tegnede SCRMN direkte på udrevne sider fra leksikale opslagsværker, som han hjembragte fra Amsterdams støvede antikvarier. Sidenhen begyndte han at bearbejde dem til idiosynkratiske collager over den vestlige verdens kulturhistorie med afstikkere til mystikken og det stærkt personlige.

I udstillingerne "The World Was Weird" og især "Under Distant Palm Trees" blev de antikvariske ark i stigende grad limet sammen til gigantiske "lærreder", som SCRMN bemalede med koncis og farvemættet gouache, der ledte tankerne hen på Matisse og mere samtidige kunstnere som eksempelvis Geoff McFetridge. Hans udvikling har på den måde været umiskendelig.

I MODERN LOVE har SCRMN taget det endegyldige skridt fra papir til lærred. Mere end to års koncentreret arbejde er lagt i tilblivelsen af det, som er endt med 15 ekstremt personlige, poetiske og ikke mindst sidestykke-løse værker. For selvom elskere og brugere af kunsten ynder at trække paralleller, er der ikke rigtigt noget, der virkelig ligner SCRMNs billedsprog. Er han en epigon, findes forlægget alene i et fjernt parallelunivers, hvor mennesker males som naivistiske silhuetter, verden er todimensionel, alle farver er æggeblommedybe, og forelskelse stadig eksisterer i sin reneste, mest esoteriske inkarnation.

Med sin nye værkkreds har SCRMN påtaget sig den for en mand utaknemmelige opgave at skildre kærlighed fra en kvindes perspektiv. Ifølge kunstneren selv er det dog ikke et spørgsmål om at føle det samme som en kvinde eller foregive at forstå hende, men snarere minutiøst og nænsomt at beskrive dét, han ser; at gå til emnet uden forudsætninger som en videnskabsmand uhildet til sin materie. Hensigten er at fange en særlig styrke, ømhed og kompleksitet, som SCRMN mener findes hos det modsatte køn – men som han også samtidig anerkender måske kun eksisterer i den skildrendes blik. Kunsthistorien er spækket med passivt poserende kvindeskikkelser, der kun i ringe grad interagerer med deres omgivelser, og som kun antydningvis synes at gemme på et indre liv. I MODERN LOVE forsøger SCRMN at fjerne sig fra dette ved konsekvent at skildre stærke og selvstændige kvinder, hvis følelsesliv er vildtvoksende men samtidig fremmed for ham, og på den måde får værkerne en næsten voyeuristisk karakter, fordi selve emnerne har en tydelig modvilje mod at lade sig portrættere: De lever deres egne liv, har deres egne agendaer og lader sig ikke uden videre indrulle i den betragtdendes univers. Kvinderne er perifært bekendte, mennesker, kunstneren har mødt på sin vej, eller ganske enkelt fremmede.

MODERN LOVE er derfor også historien om en mand, der kigger på en kvinde, som kigger på en mand (eller en anden kvinde, eller ganske enkelt væk). Og af den grund er SCRMN også bevidst om det umulige i sit oprindelige forehavende: I bedste fald fanger han en flig af noget virkeligt / i værste fald ser han blot sin egen refleksion. Ikke desto mindre er resultatet – projektets umulighed til trods – et ekstremt vedkommende vidnesbyrd om kærlighed og længsel i det 21. århundrede. Med en lidt affekteret omskrivning af det gamle ordsprog kunne man sige, at operationen mislykkedes, men patienten overlevede. For SCRMNs værker er i dén grad i live, og med udstillingen demonstrerer den egensindige kunstner, at han har taget endnu et kvantespring i en i forvejen lovende karriere.

Om kunstneren: Anders SCRMN Meisner (f. 1981) er en dansk billedkunstner. Op igennem sine 20'ere boede SCRMN først i Sevilla og sidenhen 8 år i Amsterdam, hvor han bl.a. ernærede sig som bassist og sanger i et punkband, hvilket gav ham det for sammenhængen lidet flatterende tilnavn. I 2012 flyttede SCRMN tilbage til København, hvor han siden har boet og arbejdet.

Ud over diverse censurerede udstillinger og internationale messer har SCRMN udstillet på Koldinghus Museum, hos AJG Contemporary i Sevilla, Francis Boeske Projects i Amsterdam og L'inlassable Galerie i både New York og Paris. MODERN LOVE er SCRMNs fjerde solo hos Hans Alf Gallery.

Galleri SPECTA. DITTE EJLSKOV, CAMILLA THORUP, JOHANNES SIVERTSEN

SPECTA præsenterer Ditte Ejlerskov, Camilla Thorup og Johannes Sivertsen - tre malere, der alle beskæftiger sig med motiver i et skæringspunkt mellem det individuelle og det fælles. De tre kunstnere arbejder det frem i hver sin retning; fra det intime og personlige, over det alment gyldige, anonyme og videre til forholdet mellem det objektive og det subjektive. Fælles på udstillingen er det figurative, og den vedholdende undersøgelse, variation og gentagelse af samme motiv.

Ditte Ejlerskov (DK, 1982) har gennem en årrække beskæftiget sig med ikoniske kvindelige popstars, særligt Beyonce, Rihanna og Minaj. Med udgangspunkt i deres attituder, fremtoning, tekster og paparazzibilleder har Ejlerskov undersøgt dem som fænomener, og som udgangspunkter for en italesættelse af en række aktuelle samtidsemner som femininitet, race, krop og grænsen mellem det private og det offentlige. Over tid har arbejdet ført til et bredere perspektiv på forholdet mellem tilskueren, publikummet og objektet, popfænomenet. Malerierne på udstillingen markerer samlet set en overgang mellem dette blik på "den anden", den offentlige person og Ejlerskops bevægelse henimod det mere subjektive, personlige i en række billeder, der zoomer ind på et par hænder, der tager pulsen på sig selv.

Camilla Thorup (DK, 1976) benytter sig oftest af mennesker og huse som motiv. De præsenteres i forenklede former og udført i sensible farver, og denne "skæren ind til benet" ophæver det individuelle. Men de anonyme figurer udtrykker samtidig en egen absurditet, hvor både huse og menneskekroppe virker som en slags beholdere om et liv, der udfolder sig under overfladen. Gennem den kontrollerede enkelthed opløses tid, sted, køn og identitet, så figurerne står åbne for beskueren. I en serie nye ansigter - objekter støbt i beton - er figurerne nærmest taget ud af malerierne, og de fremstår som en samlet flok, ensartede og anonyme. Og dog, for detaljer som øjenfarve, hårfarve, variationer i materialets farve og forskydninger i størrelserne giver dem hver især et distinkt udtryk. De er ens, men forskellige.

Johannes Sivertsen (FR, 1984) maler stilleben. I hans malerier er et stærkt nærvær, men i modsætning til Thorups og Ejlerskops malerier er mennesket ikke selv konkret tilstede. Og så alligevel. I opstillinger af flere objekter eller ophængninger af adskillige ark hvide papirer og landkort er mennesket hele tiden til stede. Alle elementerne er udtryk for menneskets bearbejdning af indtryk, viden og formidling. Og dermed er malerierne også en konstant diskussion af det, som øjet ser, og det, som motivet repræsenterer. Johannes Sivertsen siger selv om malerierne at det at "undersøge, hvorvidt det vi kalder "objektivitet" blot er en kulturel konstruktion, er for mig den mest spændende udfordring for den "naturalistiske" billedkunst, fordi

en stræben efter at male noget, som "ligner", afslører diskrepanserne mellem hvad man vittterlig står over for, og hele den bagage man har lært at betragte med."

Marie Kirkegaard Gallery. Uge 1: Johanne Skovbo Lasgaard // *Ice Cream Zombie Days* indtil 3rd November 2018. Uge 2:

Marie Kirkegaard is proud to present *Ice Cream Zombie Days* by Johanne Skovbo Lasgaard. This is Lasgaard's third solo show at the gallery, and to prepare for this exhibition, she has been staying at a residency at San Cataldo, as well as at the Danish Art Workshops SVK for the past 3 months, working on her new series of works. *Ice Cream Zombie Days* is a hybrid between a poem and a docusoap about the exuding holiday culture by the Amalfi Coast; endless days melting like ice cream, states of trance and sunscreen.

Johanne Skovbo Lasgaard shows a series of snapshots and watercolor postcards sent from Amalfi to the gallery over the summer, like the rituals we all do to witness our own 'been there – done that' to keep a souvenir from our holidays. These objects are paths into our memory and emotions, thus our body and consciousness lean on the material outcome. In basic materials and well recognizable objects Lasgaard highlights the signification between her personal childhood memories and our collective cultural tales. With an interest in the ornaments of popular culture and their relations, *Ice Cream Zombie Days* is formed by a series of paperworks, an oversized t-shirt and castings of pool floats of a hashtag and leaves in papier maché, that shapes like giant newspaper boats.

The sculptures all relate to the body, our rituals and sensual relations. Pool floats are items we use to keep ourselves flooded and relaxed in the pool or on the beach. At the same time, the sculptures take the shape from icons or symbolic objects in the mainstream culture. A potential transformation of the essence arises when translating or aligning text and image, upscale the size of them, and putting the icons in a new context. The sculptures are given their own logic, and they are to be perceived by the material's own inherent quality.

Johanne Skovbo Lasgaard is born in 1985 in Denmark. She graduated MFA in 2013 at The Royal Danish Academy of Fine Arts. With Lasgaard the materiality itself is the narrative. Through the physical experience she maintains continuity in her practice, arising from a focus on the process, the repetition and on a material sensibility. Her practice is formed as a series of events that characterize the recent year or years. Her works are like personal memories. Dynamic objects that can be reversed, get re-titled, or melt and re-appear in new contexts – like sour dough for any future works and projects.

Johanne Skovbo Lasgaards værker udforsker betydningsdannelser i genkendelige materialer og objekter. I legen med betydninger lader hun sine værker vippe mellem personlige barndomsminder og kollektive, kulturelle fortællinger. Lasgaard er aktuell i gruppeudstillingen *I would prefer not to* på meter samt ved KN1-15 Femten Kunsthaller i Aalborg.

Kunsten.nu om Johanne Skovbo Lasgaard

Der bliver dvælet ved genkendelige materialer og objekter i Johanne Skovbo Lasgaards praksis. Fra aftryk af havebassiner og campingdunke til foldede papirvifter, som man kender dem fra borddekorationer til familiefester. Med afsæt i samtidens let genkendelige design fra byggemarkeder og mainstream indretning afsøger Lasgaard, hvordan værkerne kan rumme flere betydningslag, der veksler mellem de private og kollektive, kulturelle fortællinger.

Mens de umiddelbare former leder tankerne hen på hverdagsobjekter, vidner værktitlerne og de tilknyttet arbejdstekster om en mere poetisk, og til tider mytologisk, betydning. Aftrykket af det muslingeformet havebassin, som bl.a. blev udstillet på KH7 artspace i 2017, indeholder ikke kun referencer til barndomsminder, men får med titlen *Pearl of Ostara* muslingeskallen ladet med mytologisk betydning i

referencen til den germanske gudinde af foråret, Ostara, som bringer frugtbarhed. Således befinder Lasgaards værker sig ofte mellem det nostalgiske, næsten kitschede, og esoteriske.

Johanne Skovbo Lasgaards materialeundersøgelser har også budt på et tæt samarbejde med andre billedkunstnerne som Katrine W. Hansen og Klara Lilja. Senest har Lasgaard indledt et samarbejde med Marie Koch Kjærgaard i anledning af gruppeudstillingen på meter, hvor de præsenterer et uorganiseret og rastløs forløb af materialeundersøgelser og udvekslinger. Med samarbejdet udforskes kompositioner og materielle sam- og modspil. Henover de fire måneder, udstillingen varer, bliver en opstilling af rituelt ladede hverdagsobjekter ændret løbende, idet der tilføjes nye elementer, materialer skilles ad og bliver dele af nye installationer.

Overordnet kan Johanne Skovbo Lasgaards praksis beskrives som en række forløb, der præger det givne år eller årrække. I det enkelte forløb kredser hun processuelt omkring én eller flere arbejdstitler, der afsøger forskellige indgange til hendes interessefelt. I 2016 var titlen Hazy Memory Pool udgangspunkt for to soloudstillinger ved henholdsvis Galerie Pascaline Mulliez i Paris og Marie Kirkegaard Gallery i København. Her tog Lasgaard fat i selve erindringen og den forskydning, der er mellem det, man oplever, og hvordan man husker det i dag.

I 2017 har forløbet fået titlerne Pearl of Ostara og Ravvandringer, hvor Lasgaard vil fokusere på kollektive erindringer og mytologiske fortællinger. Forløbet startede på KH7 artspace og fortsætter med Ravvandringer på meter efterfulgt af udstillinger på Esbjerg Kunstmuseum og Viborg Kunsthall i løbet af efteråret.